

บทที่ 1

อำนาจและหน้าที่ของตำรวจสายตรวจ

ตำรวจ หมายถึง “เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ตรวจตรารักษาความสงบ จับกุม และปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมาย”

เจ้าหน้าที่สายตรวจ หมายถึง ข้าราชการตำรวจที่ได้รับคำสั่งจากหน่วยงานให้ทำหน้าที่ออกตรวจตราดูแลความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

อำนาจ หมายถึง ความชอบที่จะกระทำได้ตามที่มาของอำนาจได้แก่ บทบัญญัติของกฎหมาย

หน้าที่ หมายถึง ภาระที่จะต้องกระทำหน้าที่มาจากบทบัญญัติของกฎหมายและจารีตประเพณี

กิจกรรมในการรักษาความสงบเรียบร้อย ได้แก่ การสืบสวน การสอบสวน การป้องกัน การปราบปราม และการให้บริการแก่ประชาชน ระดับของความสงบเรียบร้อยนั้น ก็คือ การไม่ละเมิดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

สำหรับตำรวจนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือการบังคับใช้กฎหมาย โดยหลักตำรวจจะกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิของประชาชนไม่ได้ เว้นแต่ว่าจะมีกฎหมายบัญญัติ และตำรวจจะต้องกระทำการไปตามเงื่อนไขตามกฎหมายที่กำหนด

รูปภาพที่ 1 ปล่อยแถวสายตรวจ

สายตรวจกับการสืบสวน ตำรวจสายตรวจ มีอำนาจในการสืบสวนได้ทั่วประเทศ สายตรวจของสถานีตำรวจแห่งหนึ่งจะไม่ไปทำการสืบสวนคดีอาญาในอีกท้องที่หนึ่งก็ไม่ใช่เป็นความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่มิชอบ เพราะเป็นเรื่องของการมีอำนาจแต่ไม่มีหน้าที่ แต่สายตรวจที่กำลังตรวจอยู่ในท้องที่สถานีตำรวจของตนกำลังปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย จึงมีหน้าที่ในการสืบสวนคดีอาญาในท้องที่ของตนด้วย

วิธีการสืบสวนแบ่งได้ 2 กรณี คือ การสืบสวนที่เป็นการละเมิดสิทธิของประชาชนนั้นจะต้องพิจารณาว่ามีกฎหมายให้อำนาจในการกระทำได้หรือไม่ หากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ก็ทำไม่ได้ การสืบสวนอีกประเภทหนึ่งคือ การสืบสวนที่ไม่ได้ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้ใด กรณีนี้สายตรวจสามารถกระทำการได้ เช่น การจอดรถสังเกตการณ์ การเข้าไปพูดคุยกับบุคคลต่าง ๆ

การสืบสวน หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งมีทั้งการสืบสวนก่อนเกิดเหตุ และการสืบสวนหลังเกิดเหตุ เพื่อทราบรายละเอียดแห่งความผิด

ส่วนข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนหลังเกิดเหตุ นำส่งพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนข้อเท็จจริงและหลักฐานเหล่านี้จะเป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนต่อไป ตำรวจสายตรวจในขณะที่ทำหน้าที่สืบสวนจะต้องมีการทำบันทึกไว้เสมอ

บันทึก หมายถึง หนังสือที่ตำรวจจดไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน การจัดทำบันทึกอาจจะกระทำการจดบันทึกในกระดาษสมุดพกหรือบันทึกด้วยกล้องถ่ายรูปก็ได้

สายตรวจกับการสอบสวน การสอบสวน หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการของพนักงานสอบสวนซึ่งทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริง ในการพิสูจน์ความผิดหรือบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดที่แท้จริงมาฟ้องลงโทษ ดังนั้นสายตรวจจึงไม่ใช่พนักงานสอบสวนแต่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสืบสวนและอยู่ในฐานะผู้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวน

สายตรวจกับการป้องกันอาชญากรรม หลักการของการป้องกัน คือ

1. ป้องกันมิให้มีอาชญากรรมเกิดขึ้นในท้องที่ที่รับผิดชอบ
2. หากมีเหตุเกิดขึ้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดความรุนแรง ความรุนแรงวัดได้จากการสูญเสียชีวิตบาดเจ็บ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน กระทบกระเทือนต่อจิตใจของประชาชน กล่าวคือจะต้องยับยั้งไม่ให้เกิดความรุนแรง อันได้แก่ มาถึงจุดที่เกิดเหตุในเวลาอันสั้น มีความรู้มียุทธวิธีในการยับยั้งไม่ให้เกิดความรุนแรง
3. กระทำการมิให้เกิดการลุกลามขยายวงของความเสียหายออกไป
4. สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ ควบคุมสถานการณ์ให้สู่ความปกติได้
5. สามารถเยียวยาแก้ไขให้กลับมาสู่สภาพเดิม หรือใกล้เคียงกับสภาพเดิม

รูปภาพที่ 2 สายตรวจทำการออกตรวจโดยรถจักรยานยนต์

หลักการและเทคนิคของการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การแสดงตัว ปราบกฏตัว การตรวจค้น การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน การสร้างแหล่งข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ การวางแผน เป็นต้น

สายตรวจกับการปราบปราม ในความหมายนี้ หมายถึง มีอาชญากรรมหรือมีเหตุเกิดขึ้นสายตรวจจะต้อง เป็นผู้ใช้อำนาจและหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย นอกจากนี้ยังมีอำนาจตรวจค้นตัวบุคคล ยานพาหนะ จับกุม การควบคุม การควบคุมตัวส่งไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน การยึดไว้เพื่อตรวจสอบซึ่งทรัพย์สินที่มีไว้ ได้มา ได้ใช้ เพื่อใช้ในการกระทำความผิด การรับแจ้งเหตุ การรับคำร้องทุกข์

สายตรวจกับการให้บริการ การให้บริการกับประชาชนเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาความสงบเรียบร้อย สายตรวจจะต้องคำนึงเสมอว่าการให้บริการต่อประชาชนนั้นจะต้องไม่กระทบต่อภารกิจหลัก คือ ปฏิบัติหน้าที่สายตรวจเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อย

คุณสมบัติของตำรวจสายตรวจ ได้แก่

1. มีอายุระหว่าง 22 - 45 ปี
2. มีสมรรถภาพทางร่างกายอยู่ในเกณฑ์ดี
3. มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีจิตอาสา
4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับประชาชนในท้องที่ได้
5. ต้องเป็นผู้มีความรู้ในตัวบทกฎหมายและยุทธวิธีตำรวจสำหรับการปฏิบัติหน้าที่
6. ต้องเป็นผู้มีระเบียบวินัย และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม
7. ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ
8. มีคุณสมบัติครบตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสายตรวจที่ ก.ตร. กำหนดไว้

รูปภาพที่ 3 งานสายตรวจประเภทต่าง ๆ

ภารกิจอำนาจหน้าที่ของสายตรวจ

1. การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา การปฏิบัติตามแผนการตรวจ
2. การรับแจ้งเหตุ จากปากคำของประชาชน จากโทรศัพท์มือถือ จากเครื่องมือสื่อสาร จากวิทยุ กระจายเสียง จากโทรทัศน์ จากนั้นควรจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ และรายละเอียดที่สำคัญ เช่น สภาพสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือไม่ คนร้ายมีอาวุธหรือไม่ เป็นต้น และจะต้องไปยังที่เกิดเหตุโดยเร็ว
3. การจัดการกับคำร้องทุกข์ ผู้เสียหายจะร้องทุกข์กับตำรวจสายตรวจก็ได้
 - ผู้ร้องทุกข์มีหนังสือร้องทุกข์ สายตรวจจะต้องจัดการนำส่งพนักงานสอบสวน
 - ผู้เสียหายร้องทุกข์ด้วยปาก ให้สายตรวจรับจัดการให้ผู้เสียหายไปพบพนักงานสอบสวน หรือสายตรวจอาจจะจดบันทึกแล้วรีบส่งให้พนักงานสอบสวน
4. อำนาจในการจับ
 - 4.1 สายตรวจมีอำนาจจับได้ ดังนี้
 - 4.1.1 จับบุคคลตามหมายจับ นอกจากหมายจับต้นฉบับแล้ว เอกสารหรือหลักฐานดังต่อไปนี้ ก็สามารถดำเนินการจับได้

- 1) สำเนาหมายจับที่ได้รับรองว่าถูกต้องแล้ว
- 2) โทรเลขแจ้งว่าได้ออกหมายจับแล้ว
- 3) สำเนาหมายจับที่ส่งทางโทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยี

สารสนเทศประเภทอื่น

4.1.2 จับบุคคลที่ได้กระทำผิดซึ่งหน้าสายตรวจ (เห็นกำลังกระทำหรือพบในอาการใดซึ่งแทบจะไม่มีเวลาสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำผิดมาแล้วสดๆ)

4.1.3 จับบุคคล เมื่อสายตรวจเห็นหรือพบบุคคลนั้นถูกไล่จับตั้งผู้กระทำโดยมีเสียงร้องเอะอะ (ต้องเป็นความผิดอาญาตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่น ลักทรัพย์ วิวรรพทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ประทุษร้ายแก่ชีวิต ร่างกาย ช่มชืดกระทำความชำเรา)

4.1.4 จับบุคคล เมื่อสายตรวจพบบุคคลนั้นแทบจะทันทีทันใดหลังจากการกระทำผิดในถิ่นแถวใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุและมีสิ่งของที่ได้อาจมาจากกระทำผิด หรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำผิดหรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของผู้นั้น

4.1.5 การจับนั้น หากจะจับในที่สาธารณะจะต้องปฏิบัติตามในเรื่องการค้นในที่สาธารณะด้วย

รูปภาพที่ 4 การตรวจค้นจับกุมคนร้าย

4.2 วิธีการจับ สายตรวจต้องดำเนินการดังนี้

4.2.1 แจ้งผู้ที่จะถูกจับว่าเขาต้องถูกจับ พร้อมแจ้งข้อกล่าวหา และสิทธิของผู้ต้องถูกจับหรือผู้ต้องหา ถ้าเป็นการจับตามหมายจับผู้จับจะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อทำการจับก็ได้ แต่จะบังคับให้บุคคลนั้นช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขาไม่ได้

4.2.2 แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ

4.2.3 แจ้งสิทธิผู้ถูกจับให้ทราบว่า

- 1) ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ หากให้การถ้อยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีในชั้นศาลได้
- 2) ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้ โดยเจ้าหน้าที่สายตรวจต้องพุดข้อความในลักษณะต่อไปนี้

(1) กรณีเป็นการจับโดยไม่มีหมายจับ

"คุณถูกจับแล้วในข้อหา.....คุณมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณให้การถ้อยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนาย หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้"

(2) กรณีเป็นการจับโดยมีหมายจับหรือคำสั่งศาล

"คุณถูกจับตามหมายจับของศาล.....ที่...../25.....ลงวันที่.....ในข้อหา.....คุณมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณให้การถ้อยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ คุณมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนาย หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้"

นอกจากนี้ ให้สายตรวจผู้จับบันทึกเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิ (ตามภาคผนวกที่....) ดังกล่าวข้างต้นไว้ ในบันทึกการจับกุมด้วย โดยให้ปรากฏข้อความว่า "ผู้จับได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบแล้วว่า เขาต้องถูกจับในข้อหาดังกล่าวและมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าให้การถ้อยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะพบหรือปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้" จากนั้นจึงบันทึกคำให้การของผู้ถูกจับลงในบันทึกการจับ

3) ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุม หากสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุม หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด สายตรวจผู้จับสามารถอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควร

4.2.4 บันทึกการจับไว้ (ต้นฉบับ 1 สำเนาอย่างน้อย 2) สำหรับถ้อยคำที่ผู้ถูกจับให้กับผู้จับนั้นหากเป็นถ้อยคำรับสารภาพว่าเป็นผู้กระทำความผิด กฎหมายห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าเป็นถ้อยคำ อื่นจะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับได้ต่อเมื่อได้มีการแจ้งสิทธิตามข้อ

4.2.3 แก่ผู้ถูกจับแล้ว

4.2.5 สั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนพร้อมผู้จับ ดังนี้

- 1) ไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

2) หากไม่สามารถนำผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ ในขณะที่ยังนั้น ให้ไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ

4.2.6 ถ้ามีความจำเป็นก็ให้จับตัวผู้กระทำความผิดไปได้ โดยให้ถูกต้องตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายให้อำนาจไว้

4.2.7 ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี สายตรวจผู้จับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับผู้ถูกจับนั้น

4.2.8 สายตรวจผู้จับมีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหาและยึดสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ การค้นต้องทำโดยสุภาพ ค้นผู้หญิงต้องให้ผู้หญิงคนอื่นเป็นผู้ค้น

4.2.9 สายตรวจผู้จับมีอำนาจในการใช้วิธีควบคุมผู้ถูกจับเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เขาหลบหนีเท่านั้น

4.2.10 สายตรวจผู้จับต้องนำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการพนักงานสอบสวนตามข้อ 4.2.5 โดยทันที และส่งตัวผู้ถูกจับให้กับตำรวจของที่ทำการดังกล่าว (พร้อมบันทึกการจับต้นฉบับ และสิ่งของที่ยึดไว้) ในกรณีจำเป็นผู้จับจะจัดการพยาบาลผู้ถูกจับเสียก่อนที่จะนำตัวไปส่งก็ได้

4.2.11 ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนที่นำผู้ถูกจับไปส่ง ให้สายตรวจผู้จับแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการถูกจับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ผู้ถูกจับฟัง และมอบสำเนาบันทึกการจับแก่ผู้ถูกจับ

5. อำนาจในการค้นบุคคลในที่สาธารณะ

5.1 การค้นบุคคลใดในที่สาธารณะสถานจะกระทำต่อเมื่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้นในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลที่จะถูกค้นนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิดหรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด ดังนั้นสายตรวจจึงมีอำนาจที่จะ

ค้นตัวบุคคลในที่สาธารณะได้ โดยบุคคลที่จะถูกค้นนั้นต้องมีเหตุ อันควรต้องสงสัยว่ามีสิ่งของในความครอบครอง

1) เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิดหรือ

2) ซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือ

3) ซึ่งมีไว้เป็นความผิด (สายตรวจผู้ค้นต้องสามารถตอบได้ว่าที่ค้นตัวบุคคลนั้นเพื่ออะไร

มิใช่ค้นบุคคลใดก็ได้โดยไม่มีเหตุผลอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย)

รูปภาพที่ 5 สายตรวจทำการตรวจค้นบุคคล

5.2 ก่อนลงมือค้นสายตรวจต้องแสดงตัวและความบริสุทธิ์ต่อผู้ถูกค้นเสียก่อน

5.3 การค้นต้องทำโดยสุภาพ การค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น และถ้าเป็นไปได้ควรมีพยานในการค้นด้วย

5.4 หากมีสิ่งของที่ยึดจากการค้น ให้บรรจุหีบห่อติดตราไว้หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

5.5 เมื่อเสร็จสิ้นการค้น หากต้องยึดสิ่งของที่ได้จากการค้นต้องทำบันทึกการค้นและบัญชีสิ่งของไว้ อ่านให้ผู้ถูกค้นฟังและให้ผู้ถูกค้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ (รวมทั้งพยาน ถ้ามี) และรีบนำบันทึกบัญชีและสิ่งของ ส่งพนักงานสอบสวน หากต้องจับผู้ถูกค้นให้ดำเนินการตามวิธีการจับในข้อ 4

5.6 ถ้าเป็นไปได้ควรทำบันทึกการค้นไว้ทุกครั้ง (ตามภาคผนวกที่.....) และให้ผู้ถูกค้นลงลายมือชื่อไว้ด้วยแม้ว่าค้นแล้วไม่พบสิ่งของตามที่สงสัยก็ตาม เพื่อเป็นหลักฐานในการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจ หากมีการร้องเรียนหรือกล่าวหา

6. อำนาจในการค้นยานพาหนะ ยานพาหนะที่ผู้ครอบครองใช้ตามปกติและใช้ในที่สาธารณะ หากสายตรวจจะค้นต้องมีเหตุที่สามารถค้นบุคคลที่ครอบครองในขณะนั้นได้ตามที่กฎหมายกำหนดในเรื่องการค้นบุคคลในที่สาธารณะ และสามารถค้นภายในยานพาหนะได้เสมือนว่าเป็นสิ่งของติดตัวของผู้ถูกค้นนั้น และปฏิบัติเช่นเดียวกับการค้นบุคคลในที่สาธารณะโดยอนุโลม

รูปภาพที่ 6 สายตรวจทำการตรวจค้นรถยนต์

7. อำนาจในการค้นที่รโหฐาน

7.1 เหตุ ขอบเขต และเวลาในการค้น

7.1.1 โดยปกติการค้นที่รโหฐานต้องมีหมายค้นหรือคำสั่งศาล และต้องมีเจ้าพนักงานผู้มีชื่อ ในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่งหากเป็นตำรวจต้องมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการจัดการตามหมาย สายตรวจจึงจะเข้าร่วมการค้นได้โดยชอบ

7.1.2 สายตรวจสามารถค้นที่รโหฐานได้โดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งศาลได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- 1) เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐานหรือมีเสียงหรือพฤติกรรมอื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น
- 2) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน
- 3) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้าขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้น
- 4) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มิไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิดหรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้นประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน

รูปภาพที่ 7 สายตรวจทำการตรวจค้นบ้าน

ในกรณีนี้สายตรวจผู้ค้นจะต้องทำบันทึกการตรวจค้น บัญชีทรัพย์สินที่ได้จากการตรวจค้น และบันทึกแสดงเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ และส่งมอบสำเนาให้ไว้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูกตรวจค้น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบหนังสือดังกล่าวแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันทีที่กระทำได้และรีบรายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

5) เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้านและการจับนั้นมีหมายจับ

7.1.3 โดยปกติการค้นในที่รโหฐานนั้นจะค้นได้แต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการค้นเท่านั้น ยกเว้นกรณีต่อไปนี้

1) ในกรณีที่ค้นหาสิ่งของโดยไม่จำกัดสิ่งผู้ค้นมีอำนาจยึดสิ่งของใด ๆ ซึ่งน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐาน เพื่อเป็นประโยชน์หรือยืนยันผู้ต้องหาหรือจำเลย

2) เมื่อมีหมายจับบุคคลอื่นที่อยู่ในที่ค้นนั้น หรือมีการกระทำผิดซึ่งหน้าในที่ค้นนั้น ผู้ค้นมีอำนาจจับบุคคลนั้นได้

7.1.4 การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก (เวลากลางวัน) เว้นแต่เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวันถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้

ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งหรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้ หรือการค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำในเวลากลางคืนก็ได้แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ.2548 ข้อ 36 กล่าวว่า "ในการร้องขอให้ออกหมายค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญในเวลากลางคืน ผู้ร้องขอต้องเสนอพยานหลักฐานที่น่าเชื่อว่า ผู้นั้นเป็นผู้ร้ายหรือเป็น

ผู้ร้ายสำคัญ หรือมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องทำในเวลากลางคืน มิฉะนั้นผู้นั้นจะหลบหนีหรือก่อให้เกิดภัยอันตรายอย่างร้ายแรง"

7.2. วิธีการค้นในที่รโหฐาน

7.2.1 กรณีมีหมายค้นหรือคำสั่งศาลให้แสดงหมายหรือคำสั่งนั้น (ตัวอย่างหมายค้นตามภาคผนวกที่.....) ต่อเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น กรณีเป็นการค้นได้โดยไม่มีหมายค้นให้แสดงนามและตำแหน่งของผู้ค้นต่อเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น

7.2.2 ตำรวจผู้ค้นมีอำนาจสั่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้นให้ยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้ามอีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในการค้น หากมิยอมให้เข้าไปตำรวจผู้ค้นมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไปในที่ซึ่งจะค้นได้ในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้านประตูเรือนหน้าต่างรั้วหรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นก็ได้ (เปิดหรือทำลายได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าไปในที่ซึ่งจะค้นได้เท่านั้น)

7.2.3 ในกรณีค้นหาสิ่งของที่หายถ้าพอทำได้จะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของนั้นหรือผู้แทนของเขาไปกับเจ้าพนักงานในการค้นนั้นด้วยก็ได้

7.2.4 ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลซึ่งอยู่ในที่ซึ่งจะค้นหรือจะถูกค้น จะขัดขวางถึงกับทำให้การค้นไร้ผล ตำรวจผู้ค้นมีอำนาจเอาตัวผู้นั้นควบคุมไว้หรือให้อยู่ในความดูแล ในขณะที่ทำการค้นเท่าที่จำเป็นเพื่อมิให้ขัดขวางถึงกับทำให้การค้นนั้นไร้ผล

7.2.5 ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลซึ่งอยู่ในที่ซึ่งจะค้นหรือจะถูกค้น ได้เอาสิ่งของที่ต้องการพบซุกซ่อนในร่างกาย ตำรวจผู้ค้นมีอำนาจค้นตัวผู้นั้นได้ โดยการค้นต้องทำโดยสุภาพ การค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น

7.2.6 ก่อนลงมือค้นให้ตำรวจผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อนและเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้นหรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอย่างน้อยสองคนซึ่งผู้ค้นได้ขอร้องมาเป็นพยาน

7.2.7 ในการค้นนั้นตำรวจผู้ค้นต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

7.2.8 สิ่งของซึ่งยึดได้ในการค้นให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ และต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่บุคคลในครอบครัวผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานดู เพื่อให้รับรองว่าถูกต้องถ้าบุคคลเช่นกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรองก็ให้บันทึกไว้

7.2.9 เมื่อเสร็จสิ้นการค้น ให้ทำบันทึกการค้นและบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ และให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่บุคคลในครอบครัวผู้ต้องหาจำเลยผู้แทนหรือพยานฟังแล้วแต่กรณีแล้วให้ผู้นั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้

7.2.10 กรณีค้นโดยมีหมาย ให้รับส่งบันทึกการค้นและบัญชีสิ่งของที่ค้นได้พร้อมทั้งสิ่งของที่ยึดมา ไปยังผู้ออกหมายหรือเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในหมายนั้น กรณีเป็นการค้นโดยไม่มีหมายให้ส่งบันทึกการค้น และบัญชีสิ่งของที่ค้นได้พร้อมทั้งสิ่งของที่ยึดมา ไปยังพนักงานสอบสวน

8. อำนาจอื่น ๆ

ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ สายตรวจมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ซึ่งในเรื่องการจับและการค้นกฎหมายได้ให้อำนาจไว้ในการปฏิบัติไว้ส่วนหนึ่งแล้ว นอกจากนั้นกฎหมายอาญายังให้อำนาจเพื่อการปฏิบัติงานแก่สายตรวจอีก คือ ถ้ามชื่อที่อยู่ของบุคคล เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายได้ โดยหากบุคคลนั้นไม่ยอมบอกหรือแกล้งบอกชื่อที่อยู่อันเป็นเท็จ บุคคลนั้นย่อมมีความผิด ตาม ป.อาญา มาตรา 367

บทที่ 2

การเผชิญเหตุ

1. การปฏิบัติมาตรฐานสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

จุดประสงค์

เพื่อนำไปใช้เป็นมาตรฐานการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่เมื่อเผชิญเหตุ

นโยบาย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุสามารถดำเนินการด้วยความรวดเร็ว ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน

ข้อมูลพื้นฐาน

เมื่อได้รับการมอบหมายงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุจะต้องรีบไปยังสถานที่ที่ได้รับมอบหมายในทันที เว้นแต่ว่าผู้บังคับบัญชาจะสั่งการให้ศูนย์วิทยุมอบหมายภารกิจนั้นๆ ให้กับหน่วยอื่นแทน (โดยเน้นการปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับความสำคัญ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

1. การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
2. การดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ
3. การบังคับใช้กฎหมาย

2. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

2.1 ก่อนเข้าเผชิญเหตุ

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นตามหลัก 5W1H ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How)

(2) รายงานศูนย์วิทยุ หรือผู้บังคับบัญชาทราบ

การยืนยันสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และรายงานถึงสภาพแวดล้อมในที่เกิดเหตุโดยทันที

(3) ขอกำลังสนับสนุน

การขอกำลังสนับสนุน หรือขอความช่วยเหลือในกรณีจำเป็น เช่น คนร้ายมีจำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือมีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมากอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุ เป็นต้น

2.2 ขณะเข้าเผชิญเหตุ

(1) ให้ประเมินสถานการณ์และความเสี่ยง

การประเมินจากบริเวณที่เกิดเหตุ ในมุมมองของสถานการณ์ขณะนั้น และเตรียมแผนสำรอง หากเหตุการณ์ยกระดับความรุนแรง (อย่ารีบเร่งเข้าสถานที่เกิดเหตุหรือแสดงตัวทันที เมื่อถึงที่เกิดเหตุ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้)

(2) ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ

การให้การช่วยเหลือทางการแพทย์แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทุกคนในบริเวณที่เกิดเหตุ

(3) ปฏิบัติการตามยุทธวิธี

กรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้เข้าระงับเหตุตามระดับการใช้กำลัง โดยพิจารณาตามสถานการณ์และพฤติการณ์ของคนร้าย และสภาพแวดล้อม จากเขาไปหนัก

(4) ปิดกั้นพื้นที่ และรักษาสถานที่เกิดเหตุ

การปิดกั้นพื้นที่บริเวณที่เกิดเหตุ ไม่ว่าจะเป็นการอพยพบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากที่เกิดเหตุ การป้องกันมิให้บุคคลเข้าและออกจากพื้นที่นั้น การปิดกั้นพื้นที่ไว้มิให้บุคคลหรือประชาชนเข้ามา ตลอดจนการรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสูญหายหรือถูกทำลายของพยานหลักฐานต่าง ๆ ในที่เกิดเหตุ อาจดำเนินการโดยใช้บุคคล เชือก แผงกั้น เครื่องหมายหรือแผ่นป้ายแสดงการห้ามเข้าบริเวณที่เกิดเหตุ

2.3 หลังเข้าเผชิญเหตุ

(1) สรุปรายข้อมูลเบื้องต้น

การรายงานสรุปรายข้อมูลเบื้องต้น การจัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอผู้บังคับบัญชา หรือผู้เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง ครบถ้วน

ตัวอย่างข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรกต้องสรุปรายข้อมูลเบื้องต้น ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะรายงานได้ในเบื้องต้น ได้แก่

1) ข้อมูลเบื้องต้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ ทำไม)

- ชื่อคนร้าย จำนวนคนร้าย พฤติกรรมของคนร้าย ตำหนิรูปพรรณคนร้าย อาวุธของคนร้าย ข้อเรียกร้องของคนร้าย สาเหตุการกระทำความผิด
- เส้นทางและยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำความผิดหรือหลบหนี
- ชื่อผู้เสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้น ข้อมูลเบื้องต้น หรือสาเหตุที่จะฆ่าตัวตาย
- ตัวประกันเป็นใคร เกี่ยวข้องกับคนร้ายหรือไม่ จำนวนเท่าใด สภาพของตัวประกันเป็นอย่างไร สภาพของสถานที่ เส้นทางเข้าออกของอาคารที่ตัวประกันถูกควบคุม
- กลุ่มผู้ชุมนุมเป็นกลุ่มใด จำนวนผู้ชุมนุม ข้อเรียกร้องและแกนนำกลุ่ม
- สภาพของภัยพิบัติที่เกิดขึ้น ความเสียหายที่ประชาชนได้รับ จำนวนผู้บาดเจ็บ

ผู้สูญหาย ศพ

รูปภาพที่ 9 ท่าหนักรูปพรรณของบุคคล

2) กิจกรรมที่ได้ดำเนินการแล้ว เช่น

- การปิดกั้นสถานที่เกิดเหตุ การจัดทำพื้นที่วงใน พื้นที่วงนอก
- การปิดกั้นการจราจร มิให้มีผู้สัญจรเข้า-ออก บริเวณที่เกิดเหตุ
- การประสานงานเบื้องต้นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ดับเพลิง สถานพยาบาล

เป็นต้น

- การอพยพผู้บาดเจ็บและประชาชนไปยังที่ปลอดภัย (ที่ใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบ

ดำเนินการนำไป)

3) เสนอแนะสถานที่ที่เห็นว่าจะมีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่ปฏิบัติการหรือจุดรวมพล

4) ส่งมอบรายงานสรุป พร้อมรายชื่อของบุคคลที่ได้เข้าไปสอบถามรายละเอียดของ

เหตุการณ์ เพื่อฝ่ายสืบสวนหรือพนักงานสอบสวนจะได้นำไปดำเนินการต่อ ในกรณีที่มีวัตถุพยาน หรือภาพถ่ายเกี่ยวกับเหตุที่เกิด สภาพผู้บาดเจ็บหรือยานพาหนะ ภาพถ่ายกลุ่มผู้ชุมนุม ให้ส่งมอบแก่ผู้บัญชาการเหตุการณ์โดยเร็ว

(2) เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ ต้องกลับสู่สถานะ มีความตื่นตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่และการให้ความช่วยเหลือในกรณีต่อไปโดยทันที

3. อาวุธและอุปกรณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

เครื่องมือทางยุทธวิธีและอุปกรณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก แบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ อาวุธประจำตัว อุปกรณ์ประจำตัว และอุปกรณ์ประจำรถ มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 อาวุธประจำตัว ได้แก่

- (1) ปืนพกพร้อมซองปืน
- (2) แม็กกาซีนพร้อมซอง
- (3) กระบอง/ดิวพร้อมซอง

(4) สเปร์ย์พริกไทยพร้อมซอง

3.2 อุปกรณ์ประจำตัว ได้แก่

- (1) เข็มขัดสนาม
- (2) กุญแจมือพร้อมซอง
- (3) ไฟฉายกำลังไฟแรงสูง
- (4) วิทยุสื่อสารพร้อมซอง
- (5) เสื้อเกราะกันกระสุน
- (6) หมวกสายตรวจ
- (7) สมุดบันทึกประจำตัว
- (8) นกหวีด
- (9) ถุงมือยาง
- (10) เสื้อสะท้อนแสง

3.3 อุปกรณ์ประจำรถจักรยานยนต์สายตรวจ

- (1) กล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ (Body Camera)
- (2) สีสเปร์ย์ฉีดพ่นเวลารถชนกัน
- (3) เสื้อกันฝนสีแสด
- (4) มีดพับพร้อมซอง
- (5) ตลับเมตร
- (6) สายรัดข้อมือ

3.4 อุปกรณ์ประจำรถยนต์สายตรวจ

- (1) วิทยุสื่อสาร
- (2) คอมพิวเตอร์ (Note Book)
- (3) เทปกั้นสถานที่เกิดเหตุ (Police line)
- (4) ชุดปฐมพยาบาล
- (5) กล้องติดรถยนต์ (Dashboard Camera)
- (6) เครื่องมือการเก็บรักษาวัตถุพยานทางนิติวิทยาศาสตร์เบื้องต้น
- (7) เครื่องขยายเสียงแบบมือถือ
- (8) ไฟฉายสปอร์ตไลท์/กระบอกไฟเรืองแสง
- (9) ปืนยิงแห่/ตาข่ายพร้อมอุปกรณ์
- (10) เครื่องดับเพลิง
- (11) สายพ่วงแบตเตอรี่
- (12) สายพานสำหรับลากรถ (ชนิดแบน)

- (13) รองเท้ายางกันน้ำ
- (14) ก่อสร้างทางไกล สามารถใช้งานกลางคืนได้
- (15) เข็มทิศ

3.5 อุปกรณ์ประจำหน่วย

- (1) เชือกพร้อมขอลาก
- (2) เครื่องตรวจโลหะแบบมือถือ
- (3) ไม้ง่าม ขอเกี่ยว
- (4) ปืนยิงกระสุนยาง (ปืนยาว) พร้อมกระสุนยาง/ปืนยาว ปลาย.11, ปชด.02
- (5) กรวยยางสะท้อนแสง
- (6) แผงไฟหยุดตรวจ
- (7) ป้ายหยุดตรวจ/ป้ายขออภัยในความไม่สะดวก)
- (8) ชะแลง และขวานหงอน

หมายเหตุ : อาวุธ/อุปกรณ์ทุกชนิด ต้องกำหนดคุณสมบัติเฉพาะให้เหมาะสมและเป็นมาตรฐานสากล

อุปกรณ์สำหรับชุดปฏิบัติการพิเศษ ประกอบด้วย

1. ปืนยิงกระสุนยาง (ปืนพกสั้น) พร้อมกระสุนยาง
2. โล่กันกระสุน/หมวกกันกระสุน
3. ตัวสกัดรถยนต์ ความเร็วสูง (ขวาก)/อุปกรณ์หยุดรถประเภทขวากหนามตะปูชนิดเคลื่อนย้ายได้สะดวก
4. แวนตาเซฟตี้/กันสะเทือนต่าง ๆ
5. เครื่องมือหยุดรถฉุกเฉิน
6. เครื่องตรวจวัดแอลกอฮอล์ที่มีคุณภาพสูง
7. เครื่องโดรน (Drone) บังคับ พร้อมติดกล้อง
8. ชุดป้องกันตัว (สนับศอก, สนับเข่า)
9. ปืนช็อตไฟฟ้าพร้อมซอง*

ฯลฯ

*หมายเหตุ

เนื่องจากปืนช็อตไฟฟ้าเป็นทางเลือกในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สำหรับบุคคลที่ก่อเหตุความรุนแรง อาจมีลักษณะต้องการทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น โดยปืนช็อตไฟฟ้าจะทำให้เกิดการชะงักหมดแรงในการตอบโต้ ล้มลง และยินยอมให้ควบคุมตัว โดยไม่มีแรงในการต่อสู้ ชัดขึ้น ผู้ปฏิบัติจะต้องได้รับการฝึกให้เกิดทักษะเฉพาะในการเลือกจุดเล็งยิง ระยะเวลาในการช็อต และการปฐมพยาบาล หลังการใช้ในกรณีอาจเป็นผู้ป่วยด้านระบบหัวใจ เพื่อลดการสูญเสียชีวิตของผู้ต้องสงสัย หรือผู้กระทำความผิด จึงจำเป็นต้องกำหนดกรอบสถานการณ์ในการใช้ปืนช็อตไฟฟ้าอย่างรอบคอบและชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

บทที่ 3

แนวทางการปฏิบัติที่จำเป็น

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรกหรือไปถึงที่เกิดเหตุคนแรก

แนวทางการปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรกหรือไปถึงที่เกิดเหตุคนแรก (กรณีไม่วิกฤติ)

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหาขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้นไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาดรวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุ หรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุล หมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ <p>แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์</p> <p>5. รายงานเหตุการณ์โดยสังเขปให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ</p> <p>6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตาม ข้อ 1-4</p>	<p>1. พบผู้บาดเจ็บ ต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปแตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด</p>

แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ	
---	--

แนวทางการปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรกหรือไปถึงที่เกิดเหตุคนแรก (กรณีวิกฤติ)
ลักษณะ

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุหรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุลหมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้หน้าที่เกี่ยวข้องทราบ 	<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. สอบถามผู้แจ้งหรือพยานในที่เกิดเหตุเบื้องต้น หากมีเหตุจริงให้แจ้งศูนย์วิทยุทราบ พร้อมขอกำลังสนับสนุน จากนั้นให้สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) จำนวนคนร้าย เพศ ทั้งที่อยู่และหลบหนีไปแล้ว 2) อาวุธ 3) มีผู้อาศัยยังอยู่ในบ้านและมีผู้ได้รับอันตรายอย่างไรหรือไม่ 4) ตำหนิรูปพรรณ การแต่งกาย และตำแหน่งที่อยู่ของคนร้าย 5) จำนวนและประเภทของทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย 6) ยานพาหนะของคนร้าย 7) เส้นทางที่สามารถใช้ในการหลบหนี 8) สภาพพื้นที่โดยรอบที่เกิดเหตุ <p>3. กรณีมีคนร้ายหลบหนี ให้รีบแจ้งสกัดจับ</p>	<p>1. พบผู้บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปแตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด</p>

<p>- แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์</p> <p>5. รายงานเหตุการณ์โดยส่งเข้าไปให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ</p>	<p>4. ประชาสัมพันธ์โดยใช้เครื่องขยายเสียงหรือวิธีการอื่นใดเพื่อขอความร่วมมือให้ประชาชนที่พักอาศัยหรืออยู่บริเวณใกล้ที่เกิดเหตุ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) รับรู้สถานการณ์ 2) ให้ใช้ความระมัดระวัง 3) ช่วยสังเกตการณ์และแจ้งเบาะแส 	
---	---	--

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตามข้อ 1-4 แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ</p>	<p>5. พิจารณาหาจุดที่เหมาะสม ว.10 เพื่อบริหารเหตุการณ์ และดำเนินการจับกุมคนร้ายตามความเหมาะสม</p> <p>6. เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนมาถึงให้รายงานเหตุการณ์ให้ทราบ</p>	

ชิงทรัพย์ ธนาคาร ร้านทอง ร้านสะดวกซื้อ

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุหรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุลหมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ - แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ <p>5. รายงานเหตุการณ์โดยสังเขป</p>	<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. สอบถามผู้แจ้งหรือพยานในที่เกิดเหตุเบื้องต้น หากมีเหตุจริงให้แจ้งศูนย์วิทยุทราบ พร้อมขอกำลังสนับสนุนพิจารณาหาจุดที่เหมาะสม ว.10 เพื่อบริหารเหตุการณ์และดำเนินการจับกุมคนร้ายตามความเหมาะสม และให้สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) จำนวนคนร้าย เพศ ทั้งที่อยู่และหลบหนีไปแล้ว 2) อาวุธ 3) มีผู้ใดอยู่หรือได้รับอันตรายในที่เกิดเหตุหรือไม่ อย่างไร 4) ตำหนิรูปพรรณ สำเนียงภาษา การแต่งกาย และตำแหน่งที่อยู่ของคนร้าย 5) จำนวนและประเภทของทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย 6) ยานพาหนะที่คนร้ายใช้ 7) ช่องทางและเส้นทางที่คนร้ายสามารถใช้ในการหลบหนี 8) สภาพพื้นที่โดยรอบที่เกิดเหตุ <p>3. กรณีมีคนร้ายหลบหนี ให้รีบแจ้งสกัดจับ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์โดยใช้เครื่องขยายเสียงหรือวิธีการอื่นใดเพื่อขอความร่วมมือให้ประชาชนที่พิก</p>	<p>1. พบผู้บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปแตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด</p>

<p>ให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ</p> <p>6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตามข้อ 1-4 แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ</p>	<p>อาศัยหรืออยู่บริเวณใกล้เคียงที่เกิดเหตุ</p> <p>1) รับรู้สถานการณ์</p> <p>2) ให้ใช้ความระมัดระวัง</p> <p>3) ช่วยสังเกตการณ์และแจ้งเบาะแส</p>	
--	--	--

จับตัวประกันในเหตุต่าง ๆ

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่ตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุหรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุลหมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ - แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่ 	<p>1. รีบ ว. 25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. สอบถามผู้แจ้งหรือพยานในที่เกิดเหตุเบื้องต้นหากมีเหตุจริงแจ้งศูนย์วิทยุทราบพร้อมขอกำลังสนับสนุน รถพยาบาล จากนั้นให้สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ข้อมูลของคนร้ายเชิงลึก (เท่าที่สามารถดำเนินการได้ในเบื้องต้น) เพื่อเป็นข้อมูลให้ชุดเจรจาต่อรอง 2) อาวุธ 3) ข้อมูลของตัวประกันและบุคคลอ้างอิง 4) ชื่อเรียกร่องของคนร้าย 5) ประเมินอาการและสภาพจิตใจของคนร้าย <p>3. ประชาสัมพันธ์โดยใช้เครื่องขยายเสียงหรือวิธีการอื่นใดเพื่อขอความร่วมมือให้ประชาชนที่พักอาศัยหรืออยู่บริเวณใกล้เคียงที่เกิดเหตุ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) รับรู้สถานการณ์ 2) ให้ใช้ความระมัดระวัง <p>4. พิจารณาจุดที่เหมาะสม ว.10 เพื่อบริหารเหตุการณ์และเจรจา</p>	<p>1. พบผู้บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมแล้วดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปและต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด</p>

<p>เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์</p> <p>5. รายงานเหตุการณ์โดยสังเขปให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ</p> <p>6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตามข้อ 1-4 แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ</p>	<p>เบื้องต้นเพื่อป้องกันการทำร้ายตัวประกัน</p> <p>1) รับรู้สถานการณ์</p> <p>2) ให้ใช้ความระมัดระวังและออกห่างจากที่เกิดเหตุเพื่อความปลอดภัย</p> <p>5. เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนมาถึงให้รายงานเหตุการณ์ให้ทราบ</p>	
--	--	--

เหตุเพลิงไหม้

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>1. รับ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุหรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุลหมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและ 	<p>1. รับ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุหากมีเหตุจริง ให้แจ้งศูนย์วิทยุทราบพร้อมขอกำลังสนับสนุน รวมถึงแจ้งรถดับเพลิงให้มายังที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ตรวจสอบสถานที่ที่ถูกเพลิงไหม้ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น เป็นอาคารสูงกี่ชั้น เพลิงไหม้ชั้นไหน มีผู้ติดอยู่ในที่เกิดเหตุหรือไม่ รวมถึงมีความจำเป็นต้องให้การไฟฟ้าตัดกระแสไฟฟ้าหรือไม่ และประเมินสถานการณ์ว่าเพลิงไหม้มีท่าทีจะลุกลามหรือไม่ อย่งไรแจ้งให้ศูนย์วิทยุทราบเป็นระยะเพื่อประสานหน่วยที่เกี่ยวข้องเข้ามายังที่เกิดเหตุ</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุและห้ามผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้า</p>	<p>1. พบผู้บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปแตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด</p>

<p>ผู้บังคับบัญชา</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ - แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ <p>5. รายงานเหตุการณ์โดยสังเขปให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ</p> <p>6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตามข้อ 1-4 แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ</p>	<p>ไปในสถานที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ตรวจสอบเจ้าของบ้านต้นเพลิงและพยาน พร้อมจดชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ไว้ และแจ้งให้อยู่รอพบพนักงานสอบสวน</p> <p>5. แจ้งศูนย์วิทยุให้ทราบเส้นทางเพื่อให้รถดับเพลิงและผู้บังคับบัญชาสามารถเข้ามายังที่เกิดเหตุได้ง่ายที่สุด</p>	
--	--	--

พบวัตถุต้องสงสัย

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น</p> <p>3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุ 	<p>1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ</p> <p>2. สอบถามหาเจ้าของวัตถุต้องสงสัย หากไม่มีผู้ใดแสดงตนเป็นเจ้าของ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าวัตถุต้องสงสัยนั้น อาจเป็นวัตถุระเบิด</p> <p>3. แจ้งศูนย์วิทยุให้แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ พร้อมขอกำลังสนับสนุน และให้ศูนย์วิทยุประสานหน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิด(EOD)มายังที่เกิดเหตุโดยแจ้งรายละเอียดของวัตถุต้องสงสัยดังกล่าวให้ทราบด้วยเช่นขนาดรูปร่าง หรือมีเสียงการทำงานของนาฬิกา หรือมีสาย</p>	<p>1. พบผู้บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปแตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด</p>

<p>หรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุลหมายเลขโทรศัพท์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ - แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ <p>5. รายงานเหตุการณ์โดยสังเขปให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ</p> <p>6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตามข้อ 1-4 แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ</p>	<p>ไฟฟ้า ฯลฯ</p> <p>4. ปิดกั้นและอพยพคนให้ออกห่างจากวัตถุต้องสงสัย หากสามารถหาทางรถยนต์ได้ ก็ให้นำทางรถยนต์มาวางครอบวัตถุต้องสงสัยไว้</p>	
--	---	--

บทที่ 4

ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในส่วนต่อไปนี้จะกล่าวถึงตัวแบบระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตอบโต้สถานการณ์ ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายทบทวนหลักปฏิบัติเกี่ยวกับปัญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รัฐธรรมนูญ ข้อกฎหมาย และหลักยุทธวิธีตำรวจที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเครื่องมือที่ใช้ในการตอบโต้ ก่อนการเริ่มศึกษาในส่วนนี้

1. ที่มาและความสำคัญของระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวแบบนี้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาทางวิชาการร่วมกันของหลายภาคส่วนเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานซึ่งในประเทศที่เจริญแล้ว ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจถือเป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกถึงการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยเป็นภาระหน้าที่หลักของรัฐที่จะต้องจัดให้มีขึ้นเพื่อรองรับการ อนุรักษ์ ปกป้องที่รัฐได้ลงนามให้สัตยาบรรณในการจะนำไปปฏิบัติให้เกิดผลในทางกฎหมาย

ทั้งนี้ Code of Conduct for Law Enforcement Officials ของสหประชาชาติ ได้รับการรับรองโดยมติที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติที่ 34/169 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2522 มาตรา 35 กำหนดกรอบการใช้กำลัง (use of force) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าให้กระทำได้เพียงเฉพาะกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่ง และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้นกรณีจึงเห็นได้ชัดว่าการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเป็นกรณียกเว้นและมาตรการที่ใช้ต้องไม่เกินกว่าเหตุหรือต้องได้สัดส่วนด้วย

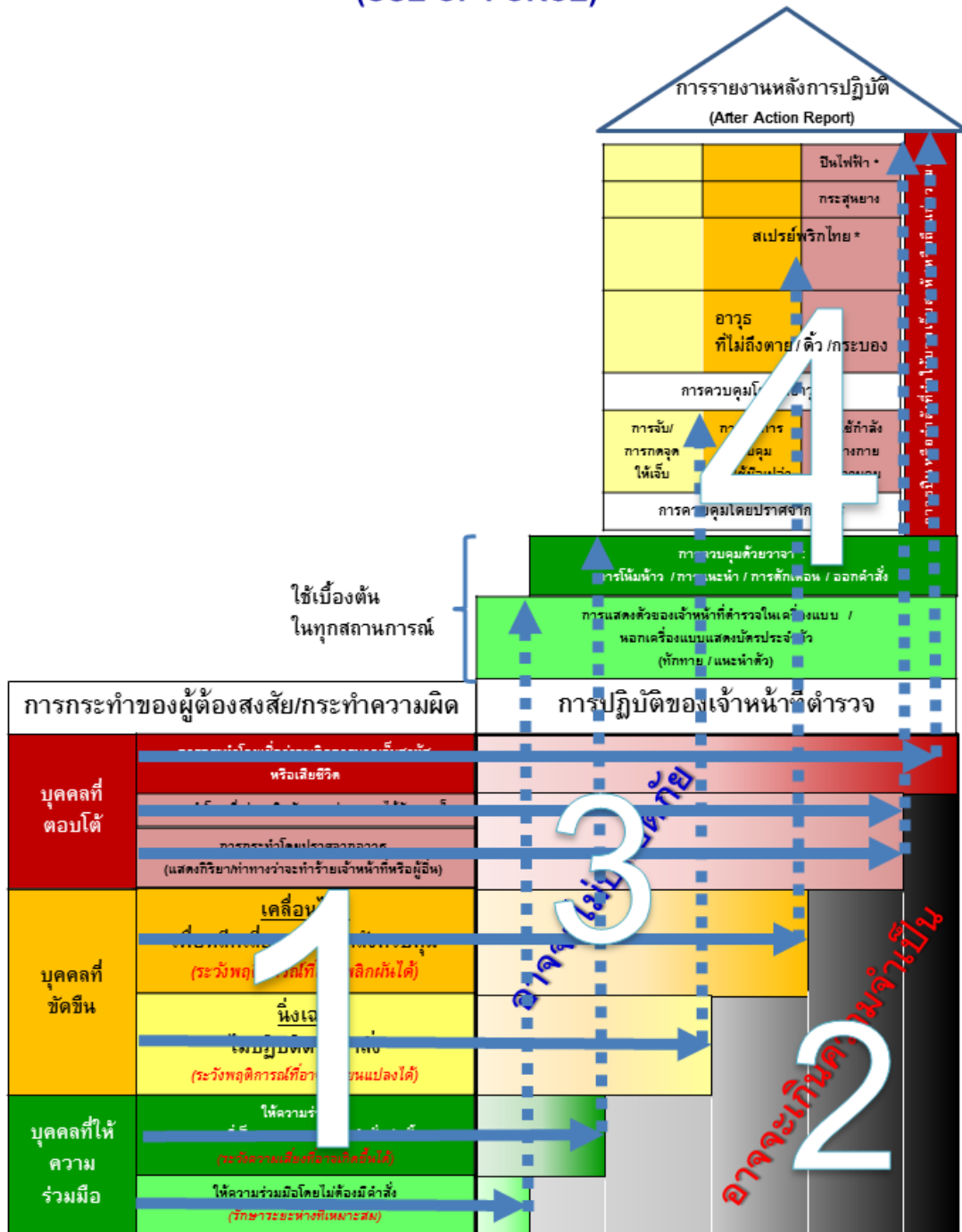
ซึ่งต่อมา UN Congress ในการประชุมเรื่อง Prevention of Crime and the Treatment of Offenders ครั้งที่ 8 ที่กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา ระหว่างวันที่ 27 สิงหาคม ถึงวันที่ 7 กันยายน 2533 ได้มีการรับรอง Basic Principles of the Use of Force and Firearms by Law Enforcement Officials ที่มีรายละเอียดมากขึ้น

ตัวแบบนี้จึงใช้ฐานคติในการสร้างแบบต่อยอดองค์ความรู้เพื่ออธิบายถึงกระบวนการตัดสินใจที่เหมาะสมแบบฉับพลันทันทีของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยยึดหลักสากลที่ได้รับการยอมรับจาก UN ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายจึงต้องมีการฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะอัตโนมัติแบบกล้ามเนื้อจดจำอย่างเข้มข้น การฝึกทักษะการตัดสินใจในภาวะวิกฤติในสถานการณ์จำลองเสมือนจริง ซึ่งจะต้องพิจารณาการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีที่ถูกต้อง เหมาะสม ได้สัดส่วนกับพฤติกรรมของผู้ต้องหา หรือ ผู้กระทำความผิด และในการออกปฏิบัติหน้าที่ทุกครั้งต้องมีการทบทวนการปฏิบัติตามตัวแบบนี้เสมอ

2. จะเริ่มต้นศึกษาตัวแบบนี้อย่างไร

วิธีในการศึกษาตัวแบบขอให้จดจำภาพรวมของทั้งตัวแบบให้ได้ก่อนจากนั้นจึงเริ่มศึกษาแบบแยกส่วน ซึ่งจะมีคำอธิบายโดยละเอียด เพื่อเสริมความเข้าใจ ตัวแบบที่ปรากฏด้านล่างนี้ จึงขอให้เริ่มต้นศึกษาแนวทางการปฏิบัติโดยดูจากลักษณะการกระทำของผู้ต้องสงสัย หรือผู้กระทำความผิด (Action) ก่อน ซึ่งในส่วนนี้จะอธิบายถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิด แล้วจึงมาศึกษาเรื่องของการตอบโต้สถานการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Reaction) โดยภาพที่ปรากฏด้านล่างนี้เป็นภาพรวมทั้งหมดของตัวแบบ ขอให้ทุกท่านสังเกตจดจำหมายเลขที่ปรากฏบนพื้นที่ส่วนต่างๆ ของตัวแบบ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การอธิบายในส่วนต่อไปได้ง่ายขึ้น ในกรณี que การศึกษาในส่วนต่อไปเกิดความไม่แน่ใจ ขอให้ท่านกลับมาทบทวนหมายเลขที่ปรากฏในภาพด้านล่างอีกครั้งหนึ่ง

ระดับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อแก้ไขสถานการณ์ (USE OF FORCE)

2.1 คำอธิบายพื้นที่ส่วนต่างๆ ของตัวแบบเรียงตามลำดับหมายเลข

ลักษณะของวิธีการใช้งานตัวแบบให้เริ่มต้นศึกษา ตามพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ที่มีหมายเลขกำหนด
ในภาพ ดังนี้

พื้นที่ส่วนที่ 1 แถบสีเขียว เหลือง แดง ในผังที่เขียนว่าผู้ต้องสงสัย/ผู้กระทำความผิด จะมีแถบสีที่ลากมาจนสุดผังของการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สืบเนื่องจากลูกศรเส้นทึบในตัวแบบ จะแสดงถึงระดับขั้นสูงสุดของการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้ต่อไปได้โดยลูกศรเส้นประจะลากขึ้นไปหาเครื่องมือทางยุทธวิธีที่เหมาะสมด้านบน ซึ่งในบางช่วงสีอาจมีเครื่องมือทางยุทธวิธีมากกว่า 1 อย่าง โดยปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องจะขึ้นกับพฤติกรรมแวดล้อมของเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งจะอธิบายในช่วงท้าย

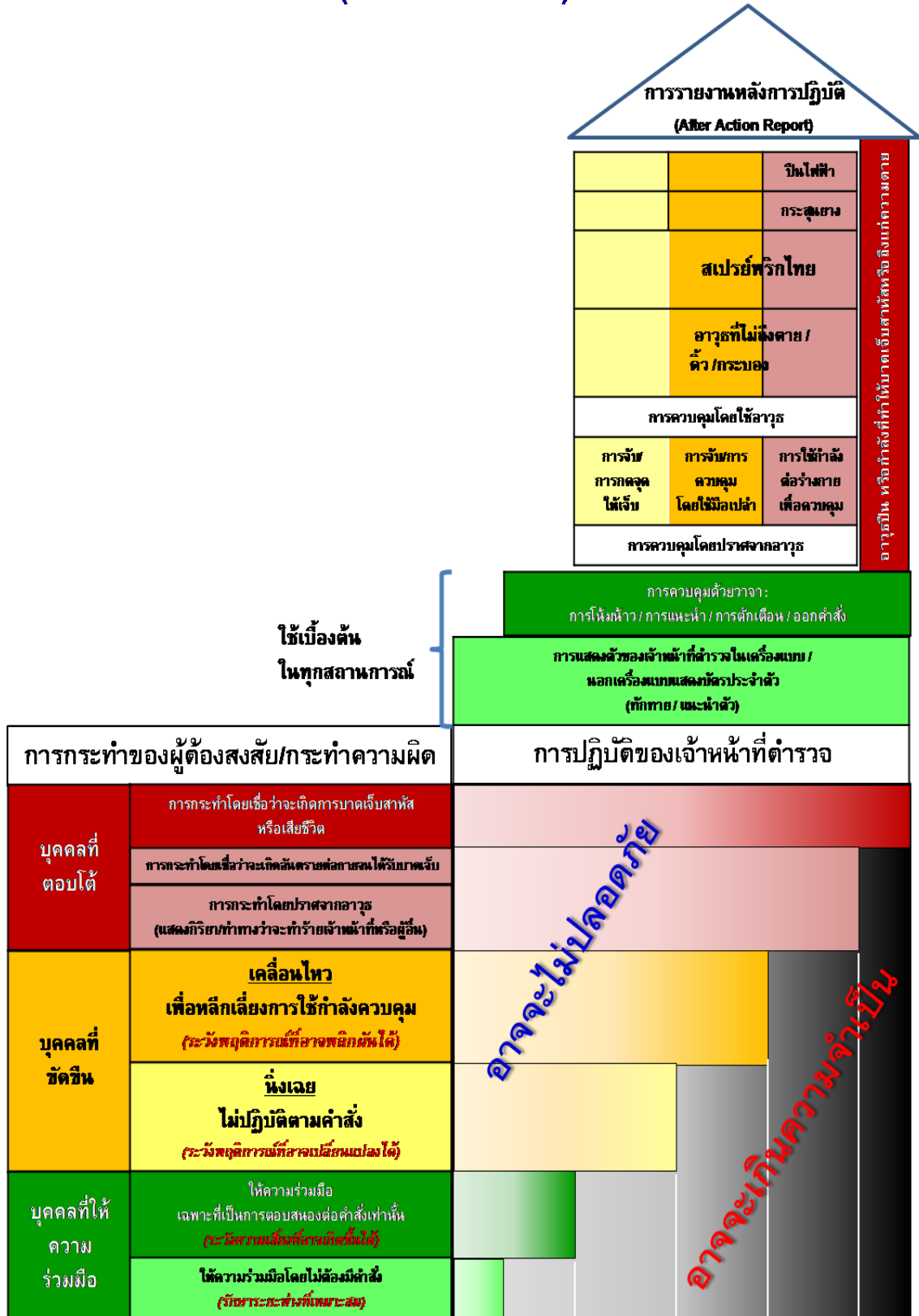
พื้นที่ส่วนที่ 2 แถบสีเทาไล่สีจากอ่อนไปหาเข้มที่เขียนข้อความอาจจะเกินความจำเป็น เขียนไว้เพื่อเตือนว่าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานแล้ว การกระทำของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด มีการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีด้านบนมาอยู่ในพื้นที่สีเทา แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังปฏิบัติหน้าที่โดยใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีเกินความจำเป็นแก่เหตุ

พื้นที่ส่วนที่ 3 แถบสีเขียว เหลือง แดง ที่ไล่สีจากอ่อนไปหาเข้มที่เขียนข้อความอาจจะไม่ปลอดภัย เขียนไว้เพื่อเตือนว่าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานแล้ว การกระทำของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด มีการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีด้านบนมาอยู่ในพื้นที่สีอ่อน แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังปฏิบัติหน้าที่โดยใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด ซึ่งอาจส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ปลอดภัย

พื้นที่ส่วนที่ 4 แถบสีเขียว เหลือง และแดง ที่อยู่ด้านบน เป็นอุปกรณ์ทางยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้ต่อไปได้ โดยมีสัดส่วนการกระทำพอสมควรแก่เหตุ ทั้งนี้ หากสังเกตเส้นประในบางการกระทำของผู้ต้องหาที่ลากขึ้นมาจากเส้นทึบ จะมีเส้นประผ่านขึ้นไปได้หลายจุด แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สถานการณ์ได้หลายประเภท โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแวดล้อมของเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งจะอธิบายในช่วงท้าย

สำหรับปีกกาที่เขียนอยู่ด้านนอกครอบคลุมพื้นที่สีเขียวอ่อนและเขียวเข้ม ซึ่งมีข้อความว่าใช้เบื้องต้นในทุกสถานการณ์ หมายถึงการกระทำใดๆก็แล้วแต่ในตัวแบบนี้ให้เริ่มต้นจากการแสดงตัวของเจ้าหน้าที่ และการสั่งการด้วยวาจาหรือท่าทางก่อนเสมอ ซึ่งเป็นหลักนิยมสากลที่ทั่วโลกใช้ปฏิบัติ อันมีที่มาจากทำให้ความสำคัญในสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อแก้ไขสถานการณ์ (USE OF FORCE)

2.2 หลักนิยมในการสร้างตัวแบบระดับการใช้กำลัง

ในประเทศที่มีการบังคับใช้กฎการใช้กำลังสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ นิยมนำสัญลักษณ์ของแถบสีมาเป็นเครื่องมือในการอธิบายเพื่อแบ่งระดับของการกระทำของผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดโดยสื่อถึงความหนักเบาของพฤติกรรม ซึ่งทุกประเทศจะให้ความสำคัญกับการกระทำของผู้ต้องสงสัย หรือผู้กระทำความผิด (Action) เป็นตัวเริ่มในการอธิบายตัวแบบโดยสีเขียวจะแสดงถึงระดับขั้นการใช้ที่เบาที่สุด สีส้มเป็นระดับขั้นการใช้กำลังที่มีความแรงมากขึ้น และสีแดงเป็นระดับขั้นการใช้กำลังที่ต้องมีการตระหนักสูงสุด

เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ จึงตัดส่วนต่างๆของตัวแบบมาเพื่อใช้ในการอธิบายเป็น 3 ส่วนสำคัญ คือ

1. กระทำความผิดของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด
2. การตอบโต้ของเจ้าหน้าที่ (ตามความหนักเบาของการกระทำของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด)
3. เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้ผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิดที่เหมาะสม

ทั้งนี้หลักในการปฏิบัติทางทฤษฎีนั้นจะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการฝึกภาคปฏิบัติที่ต้องมีการฝึกทักษะทางยุทธวิธีตามที่ได้มีการออกแบบไว้โดยเฉพาะ

3. คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับการกระทำของผู้ต้องสงสัย/ผู้กระทำความผิด

การกระทำของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด	
บุคคลที่ ตอบโต้	การกระทำโดยเชื่อว่าจะเกิดการบาดเจ็บสาหัส หรือเสียชีวิต
	การกระทำโดยเชื่อว่าจะเกิดอันตรายต่อกายจนได้รับบาดเจ็บ
	การกระทำโดยปราศจากอาวุธ (แสดงกิริยาท่าทางว่าจะทำร้ายเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น)
บุคคลที่ ขัดขืน	เคลื่อนไหว เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลังควบคุม (ระวังพฤติกรรมที่อาจพลิกผันได้)
	นิ่งเฉย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง (ระวังพฤติกรรมที่อาจเปลี่ยนแปลงได้)
บุคคลที่ให้ ความ ร่วมมือ	ให้ความร่วมมือ เฉพาะที่เป็นการตอบสนองต่อคำสั่งเท่านั้น (ระวังความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้)
	ให้ความร่วมมือโดยไม่ต้องมีคำสั่ง (รักษาระยะห่างที่เหมาะสม)

จากภาพ จะพบว่าแถบสีเขียวด้านล่างจะเป็นลักษณะของการกระทำที่ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามกรอบของกฎหมายและเชื่อฟังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไล่รายละเอียดขึ้นไปเป็นแถบสีเหลืองที่เริ่มไม่ปฏิบัติตามหรือมีท่าที่ขัดขืน ไปจนถึงแถบสีแดงที่เริ่มมีแนวโน้มที่การกระทำรุนแรงในการตอบโต้เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งในแต่ละแถบสีจะมีการกระทำที่มีระดับความเข้มข้นแตกต่างกันออกไปอีก ดังนั้นจึงควรจดจำแถบสีให้ได้ก่อนจะศึกษาในหัวข้อถัดไป ซึ่งจะกำหนดแยกย่อยลงไปอีกว่า มีพฤติกรรมตอบสนองต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างไร

คำอธิบายอย่างละเอียดของการกระทำของผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิด

3.1 การแบ่งระดับอย่างละเอียดของบุคคลที่ให้ความร่วมมือ(แถบสีเขียว) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

บุคคลที่ให้ความร่วมมือ	ให้ความร่วมมือ เฉพาะที่เป็นการตอบสนองต่อคำสั่งเท่านั้น <i>(ระวังความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้)</i>
	ให้ความร่วมมือโดยไม่ต้องมีคำสั่ง <i>(รักษาระยะห่างที่เหมาะสม)</i>

ระดับที่ 1 ให้ความร่วมมือโดยไม่ต้องออกคำสั่ง (แถบสีเขียวอ่อน): ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิด ที่ให้ความร่วมมือโดยไม่ต้องออกคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาระยะห่างที่เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ลดระดับการระมัดระวังตัวลง จนกว่าจะมีการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

ระดับที่ 2 ให้ความร่วมมือตามการออกคำสั่ง (แถบสีเขียวเข้ม): ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิด ให้ความร่วมมือเฉพาะที่เป็นการตอบสนองต่อคำสั่งเท่านั้น ให้เจ้าหน้าที่เรียงลำดับในการสั่งการให้ถูกต้องตามหลักทางยุทธวิธี การสั่งการด้วยวาจา การแสดงออกด้วยท่าทางต้องมีความเหมาะสมพอสมควรแก่เหตุ ได้สัดส่วนกับการกระทำ ทั้งนี้ ต้องไม่ลดระดับการระมัดระวังตัวลง และประเมินความเสี่ยงในสถานการณ์ให้สูงอยู่เสมอ จนกว่าจะมีการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

3.2 การแบ่งระดับอย่างละเอียดของบุคคลที่ขัดขืน(แถบสีเหลือง) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

บุคคลที่ ขัดขืน	เคลื่อนไหว เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลังควบคุม <i>(ระวังพฤติกรรมที่อาจพลิกผันได้)</i>
	นิ่งเฉย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง <i>(ระวังพฤติกรรมที่อาจเปลี่ยนแปลงได้)</i>

ระดับที่ 1 ขัดขืนด้วยการนิ่งเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง (แถบสีเหลืองอ่อน) : ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดที่มีท่าทีขัดขืนด้วยการนิ่งเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางวาจาหรือท่าทางของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แม้ว่าการนิ่งเฉยนั้นจะเป็นการนิ่งเฉยด้วยสันติ ไม่มีท่าทางจะตอบโต้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่การนิ่งเฉยไม่ปฏิบัติตามเป็นอุปสรรคในการเข้าไปเผชิญเหตุ หรือทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเข้าไปใกล้เกินกว่าระยะปลอดภัย ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องดำเนินการกับบุคคลดังกล่าว ต้องระมัดระวังพฤติกรรมหรือท่าทีที่อาจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยต้องไม่ลดระดับการระมัดระวังตัวลง การสั่งการด้วยวาจา การแสดงออกด้วยท่าทางต้องมีความเหมาะสม พอสมควรแก่เหตุ ได้สัดส่วนกับการกระทำจนกว่าจะมีการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

ระดับที่ 2 ขัดขืนด้วยการเคลื่อนไหวเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตาม (แถบสีเหลืองเข้ม): ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดมีท่าทีขัดขืนด้วยการเคลื่อนไหว ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางวาจาหรือท่าทางของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ แม้ว่าการเคลื่อนไหวนั้นจะเป็นไปด้วยสันติหรือพยายามจะหลบหนี ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเข้าไปเผชิญเหตุ หรือทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเข้าไปใกล้เกินกว่าระยะปลอดภัย ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องดำเนินการกับบุคคลดังกล่าว ต้องระมัดระวังพฤติกรรมหรือท่าทีที่อาจพลิกผันอย่างรวดเร็ว โดยต้องไม่ลดระดับการระมัดระวังตัวลง การสั่งการด้วยวาจา การแสดงออกด้วยท่าทางต้องมีความเหมาะสม พอสมควรแก่เหตุ ได้สัดส่วนกับการกระทำ จนกว่าจะมีการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

กรณีมีท่าทีหลบหนีให้พึงระมัดระวังอย่างยิ่งในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีเพื่อตอบโต้หรือยับยั้งพฤติกรรม และถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนในการตัดสินใจในการใช้กำลัง ต้องพึงสังเกตถึงแนวโน้มหรือโอกาสในการใช้อาวุธเพิ่มเติมประกอบด้วย ซึ่งในส่วนนี้จะอยู่ในการฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพจากการจำลองสถานการณ์เสมือนจริง

3.3 การแบ่งระดับอย่างละเอียดของบุคคลที่ทำร้าย(แถบสีแดง) แบ่งการกระทำออกเป็น 3 ระดับความรุนแรง

บุคคลที่ ตอบโต้	การกระทำโดยเชื่อว่าจะเกิดการบาดเจ็บสาหัส หรือเสียชีวิต
	การกระทำโดยเชื่อว่าจะเกิดอันตรายต่อกายจนได้รับบาดเจ็บ
	การกระทำโดยปราศจากอาวุธ (แสดงกิริยาท่าทางว่าจะทำร้ายเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น)

ระดับที่ 1 การกระทำโดยปราศจากอาวุธ (แสดงกิริยา/ท่าทางว่าจะทำร้ายเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น): ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดไม่ให้ความร่วมมือหรือปฏิบัติตามคำสั่ง เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าใกล้เกินกว่าระยะปลอดภัย ทั้งยังแสดงกิริยาหรือท่าทางว่าจะทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือผู้อื่น ซึ่งการกระทำนั้นอาจส่งผลต่อความปลอดภัยของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าเผชิญเหตุ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องดำเนินการกับบุคคลดังกล่าวต้องพึงระมัดระวังการชุกซ่อนอาวุธ หรือสิ่งใช้อาจใช้แทนอาวุธได้ ขณะเข้าทำการตอบโต้กับสถานการณ์ต้องพึงระลึกเสมอถึงกฎของความปลอดภัย และต้องมีความเหมาะสมพอสมควรแก่เหตุ ได้สัดส่วนกับการกระทำ จนกว่าทำการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

ระดับที่ 2 การกระทำโดยเชื่อว่าจะเกิดอันตรายต่อกายจนได้รับบาดเจ็บ (แถบสีแดงอ่อน): ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิด ไม่ให้ความร่วมมือหรือปฏิบัติตามคำสั่ง เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าใกล้เกินกว่าระยะปลอดภัย มีพฤติการณ์ตอบโต้โดยมีลักษณะการกระทำที่เชื่อว่าจะมีการทำอันตรายต่อกายจนได้รับบาดเจ็บโดยอาจใช้อาวุธ หรือใช้วัสดุที่ไม่ได้เป็นอาวุธโดยสภาพ ประกอบการกระทำ ทั้งนี้ พึงระมัดระวังและสังเกตวัตถุที่ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดใช้ในการตอบโต้เจ้าหน้าที่ ขณะเข้าทำการตอบโต้กับสถานการณ์ต้องพึงระลึกเสมอถึงกฎของความปลอดภัย และต้องมีความเหมาะสมพอสมควรแก่เหตุ ได้สัดส่วนกับการกระทำ จนกว่าทำการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

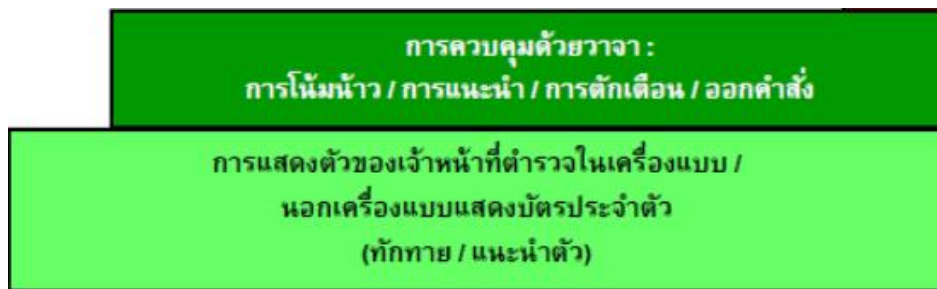
ระดับที่ 3 การกระทำที่เชื่อว่าจะก่อให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสหรือเสียชีวิต (แถบสีแดงเข้ม) : ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิด ไม่ให้ความร่วมมือหรือปฏิบัติตามคำสั่ง มีพฤติกรรมตอบโต้โดยมีลักษณะการกระทำที่เชื่อว่าจะก่อให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสหรือเสียชีวิตโดยอาจใช้อาวุธ หรือใช้วัสดุที่ไม่ได้เป็นอาวุธโดยสภาพ ประกอบการกระทำ ทั้งนี้พึงระมัดระวังและสังเกตวัตถุที่ผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำความผิดใช้ในการตอบโต้เจ้าหน้าที่ขณะเข้าทำการตอบโต้กับสถานการณ์ต้องพึงระลึกเสมอถึงกฎของความปลอดภัย และต้องมีความเหมาะสม พอสมควรแก่เหตุ ได้สัดส่วนกับการกระทำ จนกว่าทำการควบคุมตัวอย่างถูกต้องทางยุทธวิธี และมีการตรวจค้นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่ามีความปลอดภัย

4. คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

คำอธิบายในส่วนนี้จะเป็นเรื่องของเครื่องมือทางยุทธวิธีที่ใช้ในการตอบโต้ที่เหมาะสม โดยต้องทำความเข้าใจว่าการกระทำของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด จำแนกอยู่ในสี่ใด และมีระดับความรุนแรงเพียงใดเพื่อจะได้เลือกใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีสำหรับการตอบโต้ได้อย่างเหมาะสม และจากภาพด้านล่างจะพบว่าในบางกลุ่มสีมีการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้ได้หลายอย่าง ทั้งนี้หลักในการพิจารณาที่ละเอียดรอบคอบเกิดจากการฝึกทักษะในการตอบโต้ โดยต้องคำนึงถึงหลักสัดส่วน พอสมควรแก่เหตุ และเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย

		ปืนไฟฟ้า *	อาวุธปืนหรือกำลังที่ใช้มาจําหรับสําหรับเครื่องแต่งกาย
		กระสุนยาง	
		สเปรย์พริกไทย *	
		อาวุธที่ไม่ถึงตาย / ดิ้ว / กระบอง	
การควบคุมโดยใช้อาวุธ			
การจับ/การกดจุดให้เจ็บ	การจับ/การควบคุมโดยใช้มือเปล่า	การใช้กำลังต่อร่างกายเพื่อควบคุม	
การควบคุมโดยปราศจากอาวุธ			
การควบคุมด้วยวาจา :			
การโหม่ง / การแหงน / การดักเตือน / ออกคำสั่ง			
การแสดงตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบ / นอกเครื่องแบบแสดงบัตรประจำตัว (ทักทาย / แหงหน้าตัว)			
การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ			

4.1 คำอธิบายโดยละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การแสดงตัวของเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมมีผลต่อการตัดสินใจในการตอบโต้จากผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด ดังนั้นการให้ความสำคัญในการแสดงตัวด้วยเครื่องแบบ การแสดงบัตรประจำตัวของเจ้าหน้าที่ และการออกคำสั่งควบคุมผ่านท่าทาง วาจา เป็นทางเลือกระดับแรกที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนต้องใช้ก่อนที่จะมีการพัฒนาระดับการเลือกใช้เครื่องมือตอบโต้ทางยุทธวิธีชนิดอื่นๆ เพราะในส่วนนี้จะช่วยลดโอกาสและระดับความรุนแรงในการกระทำของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิดได้ในระดับหนึ่งวิธีการปฏิบัติในระดับนี้เหมาะสมที่สุดกับผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิดที่ให้ความร่วมมือ (สีเขียว)

	สเปรย์พริกไทย *	
การจับ/ การกดจุด ให้เจ็บ	การจับ/การ ควบคุม โดยใช้มือเปล่า	

ในส่วนนี้จะเริ่มอธิบายถึงการตอบโต้ทางยุทธวิธีที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในระดับของการกระทำความผิดของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด สำหรับบุคคลที่ขัดขืน (สีเหลือง)

ก. การจับหรือการกดให้เจ็บเพื่อยินยอม หรือการควบคุมด้วยมือเปล่า

ในส่วนนี้ต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะในการกดจุดเพื่อทำให้หยุดชะงักหรือการจับหักตามข้อต่อต่างๆของร่างกาย เพื่อทำให้หมดแรงขัดขืน และยินยอมปฏิบัติตามที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการ

ข. การใช้สเปรย์พริกไทย

ในส่วนนี้ต้องมีข้อพิจารณาถึงการฝึกทักษะของการวางตำแหน่งระยะปลอดภัยระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับท่าทีในการตอบโต้ และโอกาสในการตัดสินใจเข้าโจมตีของระหว่างผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด

ปืนไฟฟ้า *
กระสุนยาง
สเปรย์พริกไทย
อาวุธที่ไม่ถึงตาย / ดิ้ว / กระบอง
การใช้กำลังต่อร่างกายเพื่อควบคุม

ในส่วนนี้จะเริ่มอธิบายถึงการตอบโต้ทางยุทธวิธีที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในระดับของการกระทำ ความผิดของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด สำหรับบุคคลที่ขัดขืน (สีแดง)

- ก. การใช้กำลังต่อร่างกายเพื่อควบคุม ถือเป็นแนวทางในการใช้กำลังต่อบุคคลที่ขัดขืนในระดับต่ำสุด ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะทางเพื่อให้การใช้กำลังนั้นเป็นไปข้อกำหนดตามกฎหมาย
- ข. อาวุธไม่ถึงตาย ดิ้ว กระบองเป็นทางเลือกในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สำหรับบุคคลที่ขัดขืน โดยไม่ทำให้บาดเจ็บสาหัสหรือถึงตาย ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะทางในการเลือกจุดตกกระทบที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างถาวรต่อร่างกายผู้ขัดขืน
- ค. สเปรย์พริกไทย เป็นทางเลือกในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สำหรับบุคคลที่ขัดขืน โดยก่อให้เกิดอาการระคายเคืองแสบร้อนที่ผิวหนัง ใบหน้า หรือดวงตา เพื่อลดโอกาสในการโจมตี บดบังทัศนวิสัยในการตอบโต้กับเจ้าหน้าที่ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะในการปฐมพยาบาลหลังการใช้สเปรย์พริกไทย

- ง. **กระสุนยาง** เป็นทางเลือกในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สำหรับบุคคลที่ขัดขืน โดยทำให้เกิดการชะงัก หยุดยั้งพฤติกรรม ล่าถอย ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะในการเลือกจุดเล็งยิงเพื่อไม่ให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสหรือถึงตาย
- จ. **ปืนไฟฟ้า** เป็นทางเลือกในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สำหรับบุคคลที่ขัดขืน โดยทำให้เกิดการชะงัก หดแรงในการตอบโต้ ล้มลง และยินยอมให้ควบคุมตัวโดยไม่มีแรงในการต่อสู้ขัดขืน ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะในการเลือกจุดเล็งยิง ระยะเวลาในการชอต และการปฐมพยาบาลหลังการใช้ ในกรณีที่น่าจะเป็นผู้ป่วยที่ใส่เครื่องกระตุ้นหัวใจไฟฟ้า
- ฉ. **อาวุธปืน** เป็นทางเลือกในการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธีในการตอบโต้สำหรับบุคคลที่ขัดขืน โดยทำให้เกิดอาการบาดเจ็บได้ในหลายระดับตั้งแต่ บาดเจ็บไม่ถึงตายในกรณีฉุกเฉินอวัยวะไม่สำคัญ ไปจนกระทั่งการบาดเจ็บที่อาจถึงตายหากไม่ได้รับการปฐมพยาบาลอย่างทันที่ทั้งที่ และบาดเจ็บถึงตายในทันที เมื่อโดนอวัยวะที่สำคัญ ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะเฉพาะ ความแม่นยำในการเล็งการตัดสินใจยิงในภาวะวิกฤติและการฝึกปฐมพยาบาลทางยุทธวิธีเพื่อรักษาชีวิตของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด

จากตัวแบบทั้งหมดจะพบว่า ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับการรักษาชีวิตของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด โดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการให้ความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การปรับระดับการใช้กำลังแบบก้าวกระโดด อาจมีการปรับระดับความเข้มของการใช้เครื่องมือตอบโต้ทางยุทธวิธีให้สูงขึ้นหรือลดลง ทั้งนี้ ต้องไม่หลุดจากกรอบพฤติกรรมของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด โดยต้องพิจารณาถึงเหตุและผลอันอาจเกิดจากการใช้เครื่องมือตอบโต้ทางยุทธวิธี ซึ่งต้องได้สัดส่วนกับการกระทำของผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด มาประกอบเหตุผลการใช้เครื่องมือตอบโต้ทางยุทธวิธีของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

ทั้งนี้ต้องมีการฝึกทักษะหลายอย่างควบคู่กันไป ตั้งแต่การพัฒนาทักษะในการตัดสินใจ การเลือกใช้เครื่องมือตอบโต้ทางยุทธวิธีที่เหมาะสม และการปฐมพยาบาลหลังการใช้เครื่องมือทางยุทธวิธี เหล่านี้กับผู้ต้องสงสัย/กระทำความผิด